

ville der virkelig ske noget, for jeg tror, at ministeren i virkeligheden selv føler, at det her er gået for langt. Det har ministeren i hvert fald givet udtryk for til det ene medie efter det andet.

Hvordan kan man så undlade at gøre det her, hvor der er mulighed for at sige: Det ønsker jeg, det er det, jeg som ansvarlig minister vil forelægge Folketinget, og så kan man tage det eller lade være, men det er det, jeg står for?

Jeg synes, det her var slapt. Det må jeg sige ligegyldigt til ministeren. Jeg ville helst have gået op og sagt: Tak for besvarelsen; den var fin, der var måske nogle kanter eller nogle emner, som jeg godt synes ministeren kunne have været nærmere inde i. Men det her var overfladisk ud over alle grænser.

Jeg må spørge ministeren: Hvad har den udlændingepolitik, som har været ført, hvor ministeren jo også selv gjorde rede for, at der har været 20 ændringer siden, medvirket til?

Ministeren var inde på to konkrete punkter. Det ene var indgrebet i forhold til tvangsægteskaber, fupægteskaber. Ministeren må have et eller andet bud på, hvor meget det har forhindret indtil nu. Politiken havde for kort tid siden en artikel om det, og det var meget, meget få ægteskaber, der var blevet forhindret på den måde. Det andet punkt, boligforholdene, som jo også var et hedt emne under ministerens forslag, viser sig heller ikke at virke. Jeg må sige, at jeg er skuffet.

Den udlændingepolitik, der har været ført i de seneste 17 år, har jo været uforsvarlig. Den er fortsat uforsvarlig. Det er skiftende regeringer, der har gennemført politikken, men konsekvenserne er altså blevet en trussel for det danske samfund, kulturelt, etnisk og økonomisk.

Indenrigsministeriets egne tal fra juli i år bekræfter, at der ved sidste årsskifte år boede 430.000 personer i Danmark af anden etnisk oprindelse end dansk. Det svarer til 7,1 pct. af den danske befolkning. Det er mange, og det er stigende, og det er hastigt stigende.

Hvis der ikke bliver ført en anden udlændingepolitik, så kan man sætte sig ned og regne på, hvad konsekvenserne af den nuværende vil blive. Det regnestykke foretog Danmarks Statistik allerede i 1997, og fremskrivningen tegner nogle meget uhyggelige perspektiver.

Tallene siger nemlig, at i år 2020 vil indvandrere og efterkommere udgøre 762.000 i Danmark, og deres andel af befolkningen vil være steget til 13,7 pct. Det er altså en uacceptabel udvikling, og derfor er det ikke nok, at ministeren

alene vil forholde sig til kriminelle asylsøgere eller integrationen i det danske samfund.

Der har ikke været noget tidspunkt, hvor man har spurgt den danske befolkning, hvad den egentlig mener om det her, om den vil acceptere de her tilstande. Dansk Folkeparti har jo masser af gange foreslået en vejledende folkeafstemning om emnet. Det har vi foreslået her i Folketinget, men vi er hver gang blevet stemt ned. Det er, fordi partierne bag den nuværende udlændingelovgivning godt ved, at de ikke har den folkelige støtte.

Af alle politiske sager så anser Dansk Folkeparti det her for at være den vigtigste, og for at få ændret den nuværende udlændingepolitik er det altså nødvendigt, at der sker noget epokegørende.

Jeg vil også sige, at hvis Dansk Folkeparti skal være parlamentarisk støtte for en kommende borgerlig regering – sådan tegner det sig på det her tidspunkt – så kommer vi naturligvis ikke uden om stramminger i udlændingepolitikken. Jeg synes, det ville være forkert at lægge stemmer til en borgerlig regerings politik uden at få noget til gengæld, og her spiller ændringer af udlændingepolitikken en meget afgørende rolle.

Vi har forskellige punkter, som vi godt kunne ønske man tog fat på:

For det første mener vi, at der skal strammes i reglerne for familiesammenføring. Flygtningekonventionen forpligter ikke Danmark til familiesammenføring i Danmark, men kræver alene at familiens enhed sikres, og det kan også ske andre steder.

Flygtningehjælpen skal ske i nærområdet, og vi skal have ophævet de facto-begrebet.

Jeg synes, der er så mange ting, som ville være værd at diskutere bare ud fra de her synspunkter, som jeg giver udtryk for. Man kunne også udvide grænsen for midlertidigt ophold i Danmark, f.eks. op til 10 år.

Det er alene de emner, som jeg synes burde være drøftet her i dag, og derfor vil jeg godt allerede på nuværende tidspunkt på Dansk Folkepartis vegne fremsætte:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte initiativer på udlændingeområdet, der har til formål at nedbringe antallet af asylansøgere, der søger til Danmark, at antallet af familiesammenføringer til herboende indvandrere begrænses